

Karel Tregler / životopis

Karel se narodil 5. 12. 1948 v Plzni Jaroslavě Treglerové, rozené Salákové a Karlovi Treglerovi. Má dva mladší sourozence, sestru Jaroslavu a bratra Borise.

Dětství prožíval v rodné Plzni a ve volném čase hrál házenou, trempoval, hrál na kytaru, kreslil a rybařil. Zato škola mezi jeho záliby nepatřila. Důkazem toho byla celoživotní dvojka z chování, kterou, jak sám vypráví, Karel získal po neuvážené otázce. Asi ve čtvrté třídě se totiž zeptal soudružky učitelky, proč na 1. máj visí v Plzni sovětské, nikoliv americké vlajky, když je tedy osvobodili Američané.

Kromě školy, bojoval Karel i se svým otcem, který vystudoval Večerní univerzitu marxismu a leninismu (podle Karla „rychloukašku“) a pracoval u armády. To ovlivnilo nejen jeho silně prosovětské názory, ale časté stěhování rodiny.

Samotné stěhování však Karla příliš neovlivnilo, protože po dobu jeho studia na základní škole otcova armádní jednotka setrvala v Plzni a Karel ve svých patnácti letech odešel do Kladna na internátní školu, kde se vyučil horníkem. Hornické řemeslo však zpočátku nebylo Karlovým cílem. Původně chtěl dělat v Praze automechanika, ale při školní exkurzi do dolů na Kladně byl donucen podepsat pracovní smlouvu tam a otec jej do povolání tlačil. Pro Karla byla rozhodující skutečnost, že díky smlouvě na dolech platné do jeho třiceti let, nemusel narukovat do armády. Ta se Karlově trempskému srdci, které bylo zahořklé vůči otci sloužícímu v armádě, velmi přičila, a proto zvolil jako únik právě práci v dolech. Taková práce však byla náročná a velmi poznamenala Karlovo zdraví. Karel totiž nedávno prodělal operaci srdce, částečně způsobenou kuřáctvím, částečně hornickou prací, a sbíječka mu poničila ruce natolik, že už nemůže pořádně psát, natožpak hrát na kytaru nebo kreslit.

Když se Karel vyučil, přestěhoval se do Malých Svatoňovic, v jejichž blízkosti se nacházely uhelné doly, kde pracoval. Karel zde založil rodinu. 5. srpna 1968 se mu narodila dcera, tím hroznější byl pro něj zážitek v noci z 20. na 21. srpna, když ho a jeho ženu probudil zvuk těžkých letadel. Ráno se podle Karlova vyprávění z rozhlasu dozvěděli o okupaci. Karel vypráví, že potom asi týden v dole stávkovali. Do práce přijít museli, ale tvrdili, že neví, pro koho mají pracovat, a tak zůstávali v kantýně na povrchu a nekutali. Nakonec však horníci podlehli nátlaku, že v nemocnicích kvůli nim nebude proud a do práce se vrátili.

Vytrvalý byl Karel i při odmítání účasti ve volbách. Líčí, jak jenom dva z celých Malých Svatoňovic nešli volit a soudruzi je pronásledovali dokonce i do hospody, kde je přesvědčovali, aby šli volit. Marně. To se však promítlo v Karlově kádrovém profilu. Když mu totiž o něco později byla nabídnuta práce s pionýry, nesměl ji přijmout, neboť výchova mládeže musí být přeci svěřena do zodpovědných, socialistických rukou.

V padesáti letech, když splnil požadovanou dobu práce na dolech, Karel z práce horníka odešel a do šedesáti let se živil nejprve prací mechanika v Jutě a později instalatérskou prací u soukromníka. Dnes Karel žije stále v Malých Svatoňovicích se svou druhou ženou Terezkou, která pochází ze Slovenska. V roce 2018 se vzali.